

<http://cartilecopilarieimele.wordpress.com>

IEPURAȘUL PALAVRAGIU

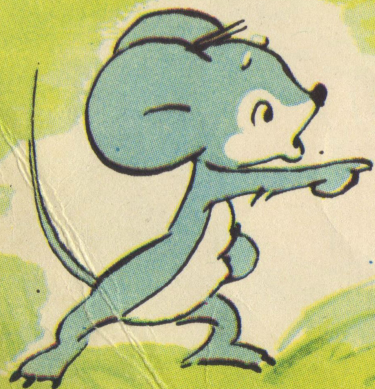
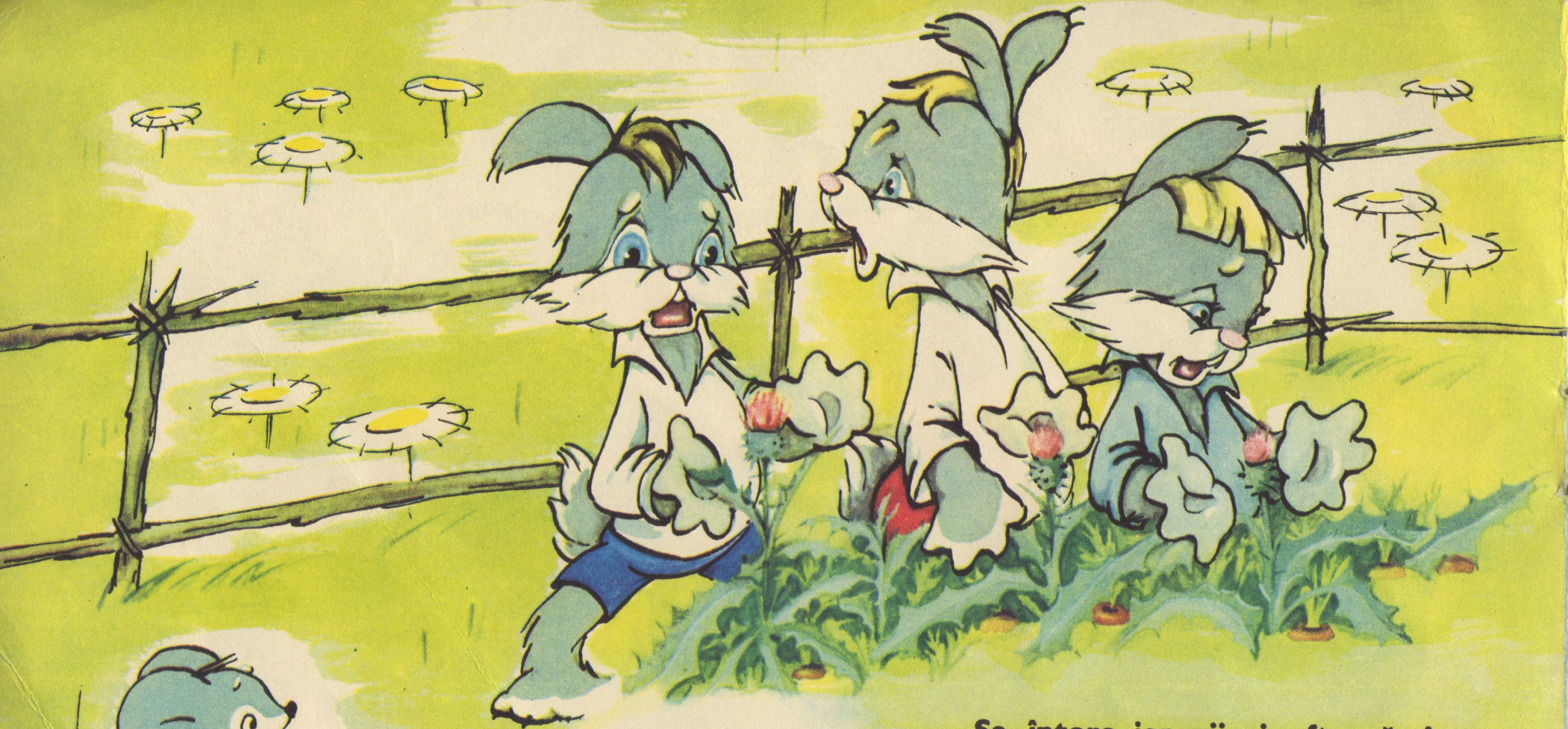
Trăia odată într-o pădure un iepuraș, căruia tare-i plăcea să toarne tot felul de minciuni. Născocea cîte una, de-ți era mai mare dragul s-o asculți.

Lucrau iepurii în grădina de legume, pliveau stratul de morcovi. Se apropie iepurașul-născocilă, se uită la ei și le zice:

— Ce bine ar fi dacă morcovii ar crește în pom, iar iepurii și-ar inventa niște aripi. Tot să zbori apoi în jurul pomului și să culegi morcovi !

Iepurii se opresc din lucru, ascultându-l cu mare plăcere. Și-și închipuie cum zboară în jurul pomului de morcovi, cu aripile făcute de ei, și culeg de pe ramuri morcovii suculenți. Chiar le lasă gura apă.

Iată șoricelul care fuge spre ei și strigă:

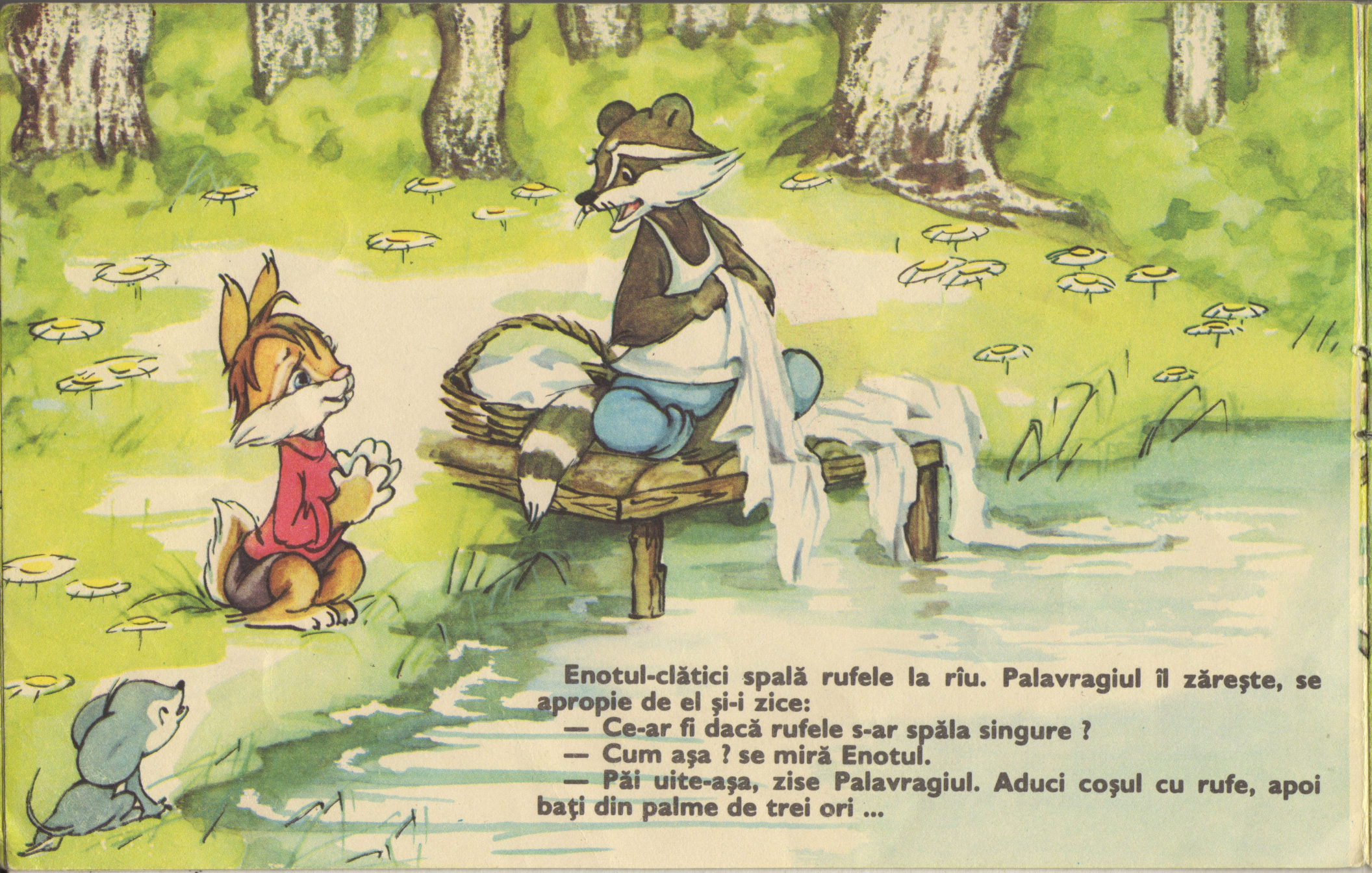
— Vai, iepurașilor, uitați-vă la strat !

Se întorc iepurii și oftează: între timp buruienile năpădiseră tot stratul de morcovi.

— Ehei, palavragiule, palavragiule ! îi zice supărat iepurele cel bătrîn. Pleacă de aici, nu ne mai ține din treabă !

De la acea întâmplare i-a rămas iepu-
relui porecla de „palavragiu“. Asta
pentru că născocea tot felul de aiu-
reli și nu lăsa lumea să muncească.

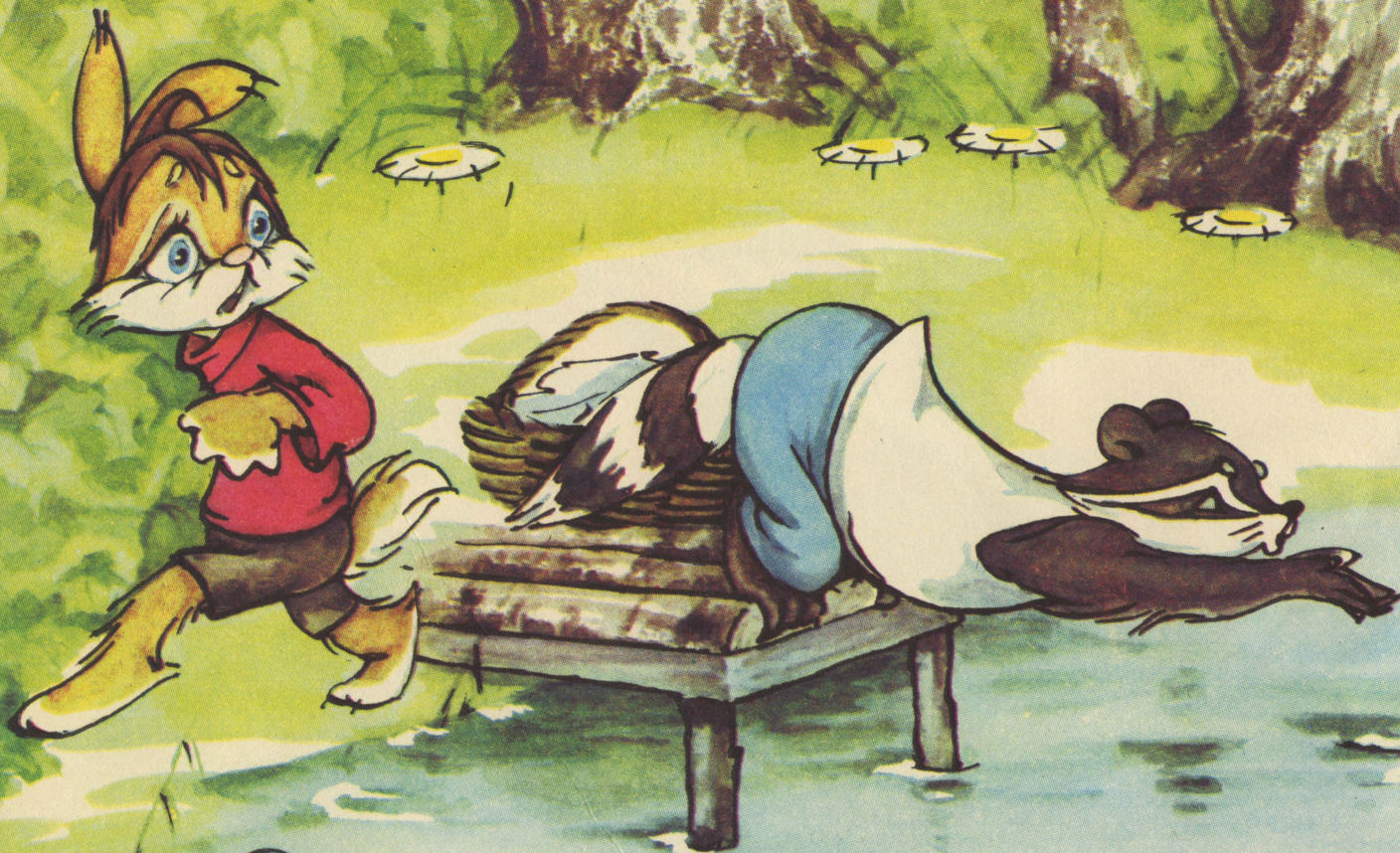

Enotul-clătici spală rufele la râu. Palavrăgiul îl zărește, se apropie de el și-i zice:

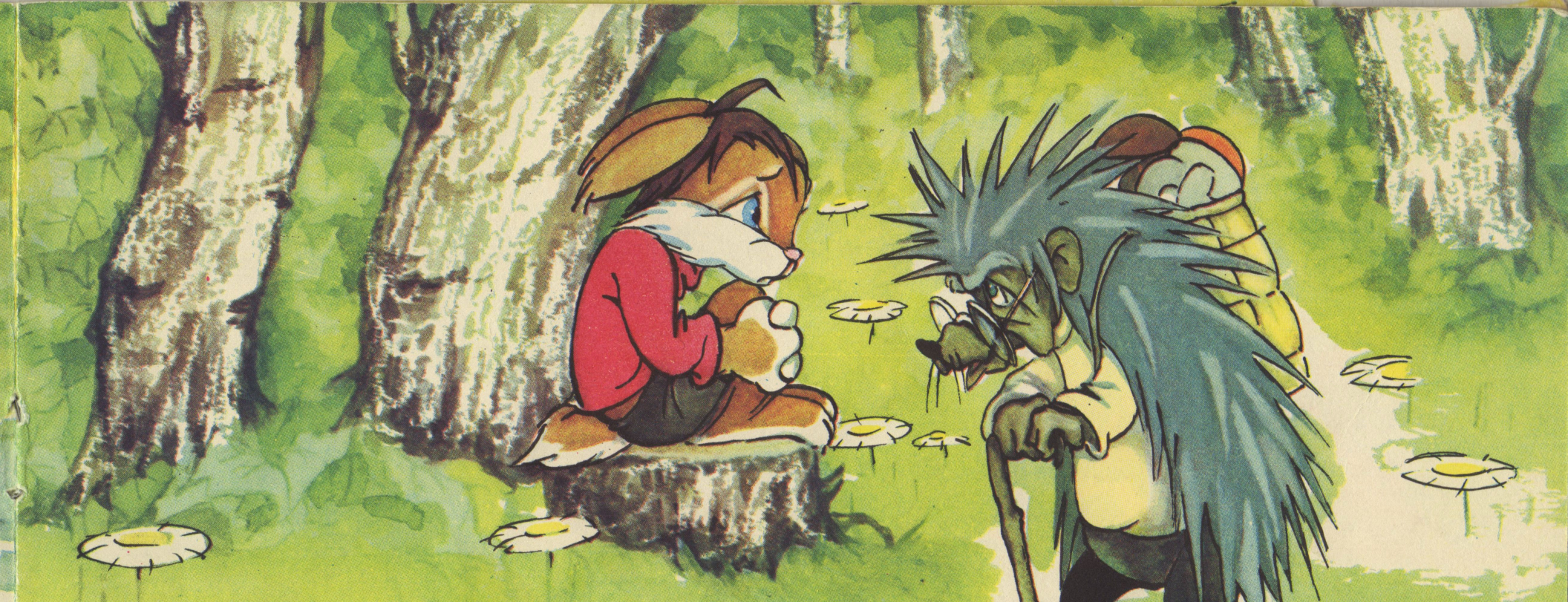
- Ce-ar fi dacă rufele s-ar spăla singure ?**
- Cum așa ? se miră Enotul.**
- Păi uite-așa, zise Palavrăgiul. Aduci coșul cu rufe, apoi bați din palme de trei ori ...**

Enotul îl ascultă cu gura căscată. De uimire scapă și rufele din lăbuțe. Parcă și vede, cum sar rufele singure din coș în riu, pantalonii și cămașa se spală una pe alta, se clătesc. Apoi fug la mal, se scutură de apă și se așează frumos în coș.

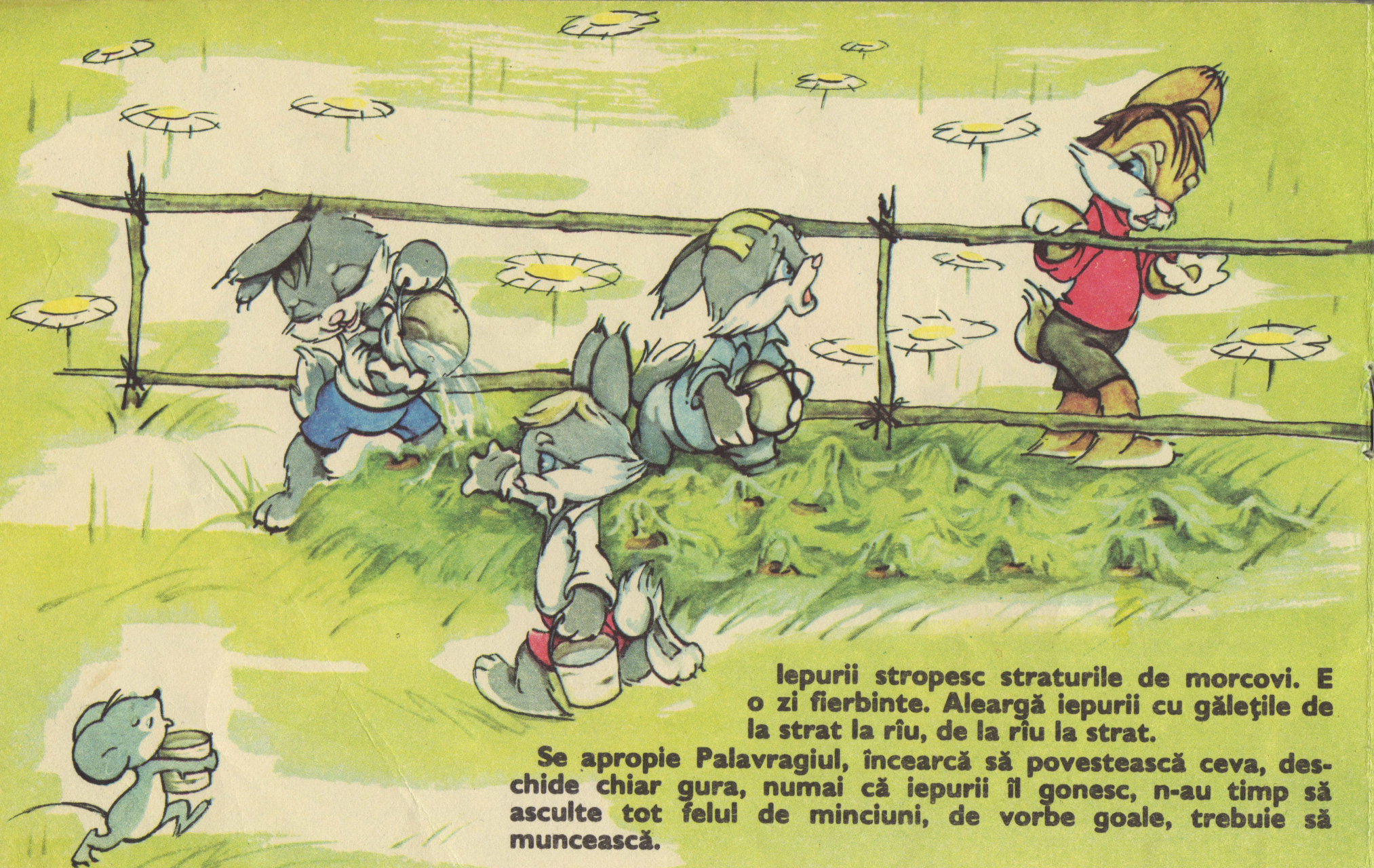
Deodată la Enot veni în fugă șoricelul și-i strigă:
— la privește, Enotule, ți-a luat apa rufele !
Se uită Enotul, rufele plutesc pe riu.
— Ei palavragiule, palavragiule zise amărît Enotul, m-ai
prostit de tot. Se aruncă Enotul de pe podeț, în apă, să-și sal-
veze rufele.

Palavragiul șade amărît pe un butuc. Toți îl alungă, nu vor să-l asculte. Ba l-au și poreclit „Palavragiul“.

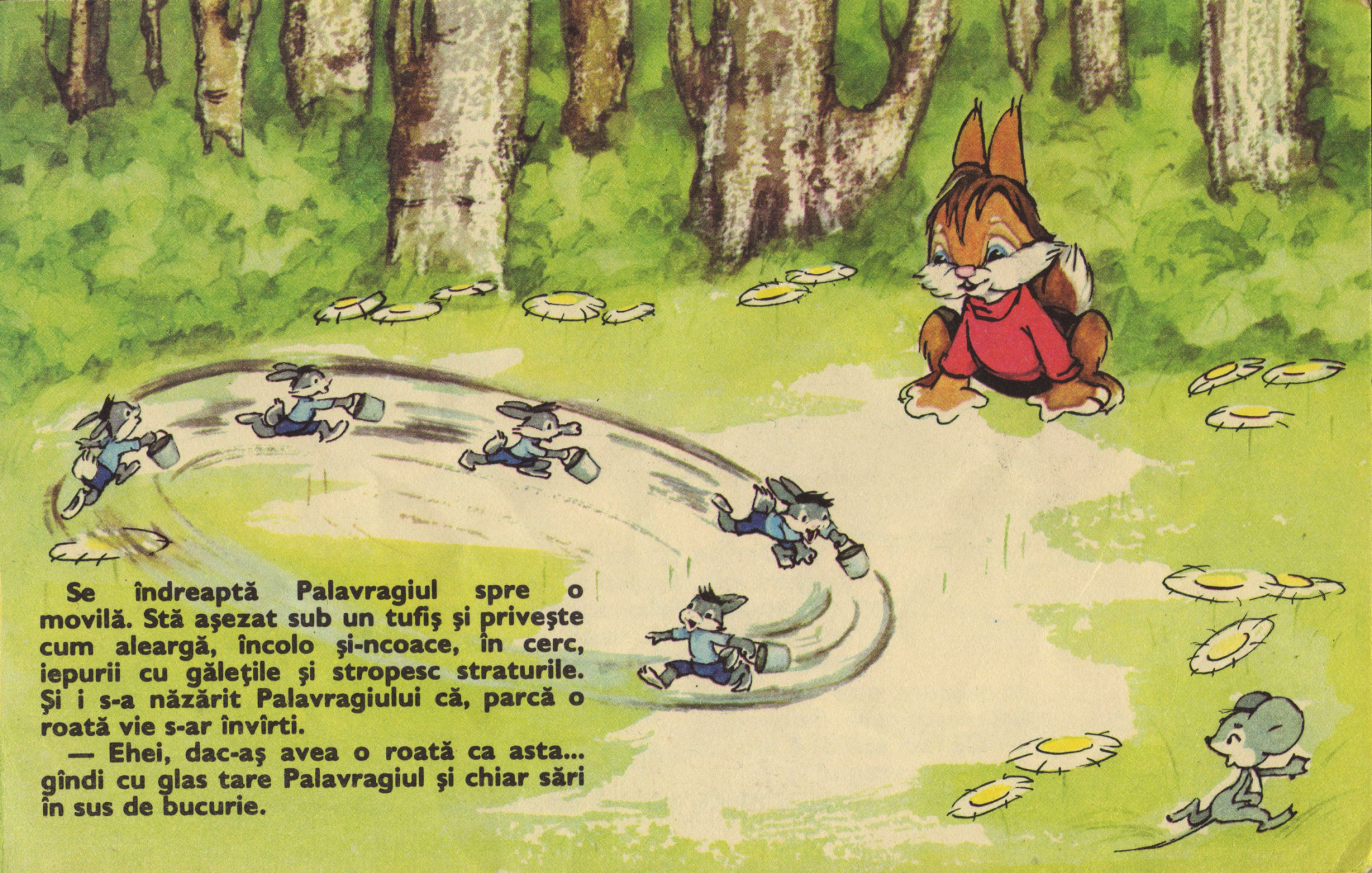
Trece pe acolo bunicul Arici, și-l vede stînd pe butuc pe amărîtul iepure, se apropie de el și-l întreabă:

— Ce te-ai întristat așa ? Nu-i rău că ai o fantezie atît de bogată. Dar uite că ea nu folosește nimănui. De aceea, trebuie să faci în așa fel încît ceea ce născoci să fie în folosul muncii. Atunci, o să ți se spună și mulțumesc ! Iată la ce trebuie să te gîndești ! Acestea zicînd, plecă.

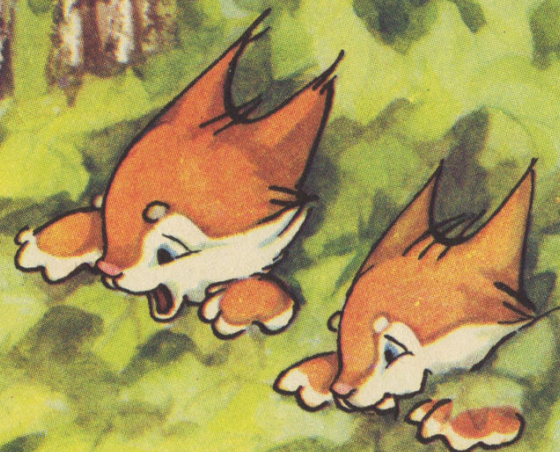
Iepurii stropesc straturile de morcovi. E o zi fierbinte. Aleargă iepurii cu gălețile de la strat la râu, de la râu la strat.

Se apropie Palavragiul, încearcă să povestească ceva, deschide chiar gura, numai că iepurii îl gonesc, n-au timp să asculte tot felul de minciuni, de vorbe goale, trebuie să muncească.

Se îndreaptă Palavragiul spre o
movilă. Stă așezat sub un tufiș și privește
cum aleargă, încolo și-ncoace, în cerc,
iepurii cu gălețile și stropesc straturile.
Și i s-a năzărit Palavragiului că, parcă o
roată vie s-ar învîrți.

— Ehei, dac-aș avea o roată ca asta...
gîndi cu glas tare Palavragiul și chiar sări
în sus de bucurie.

— Dar se poate inventa o asemenea roată, care să aducă singură apa. Atunci nu trebuie să mai fugi la râu !

A apucat Palavragiul un băț și a început să deseneze ceva pe nisip. O să vadă ei ! se bucură iepurașul și fugi spre pădure.

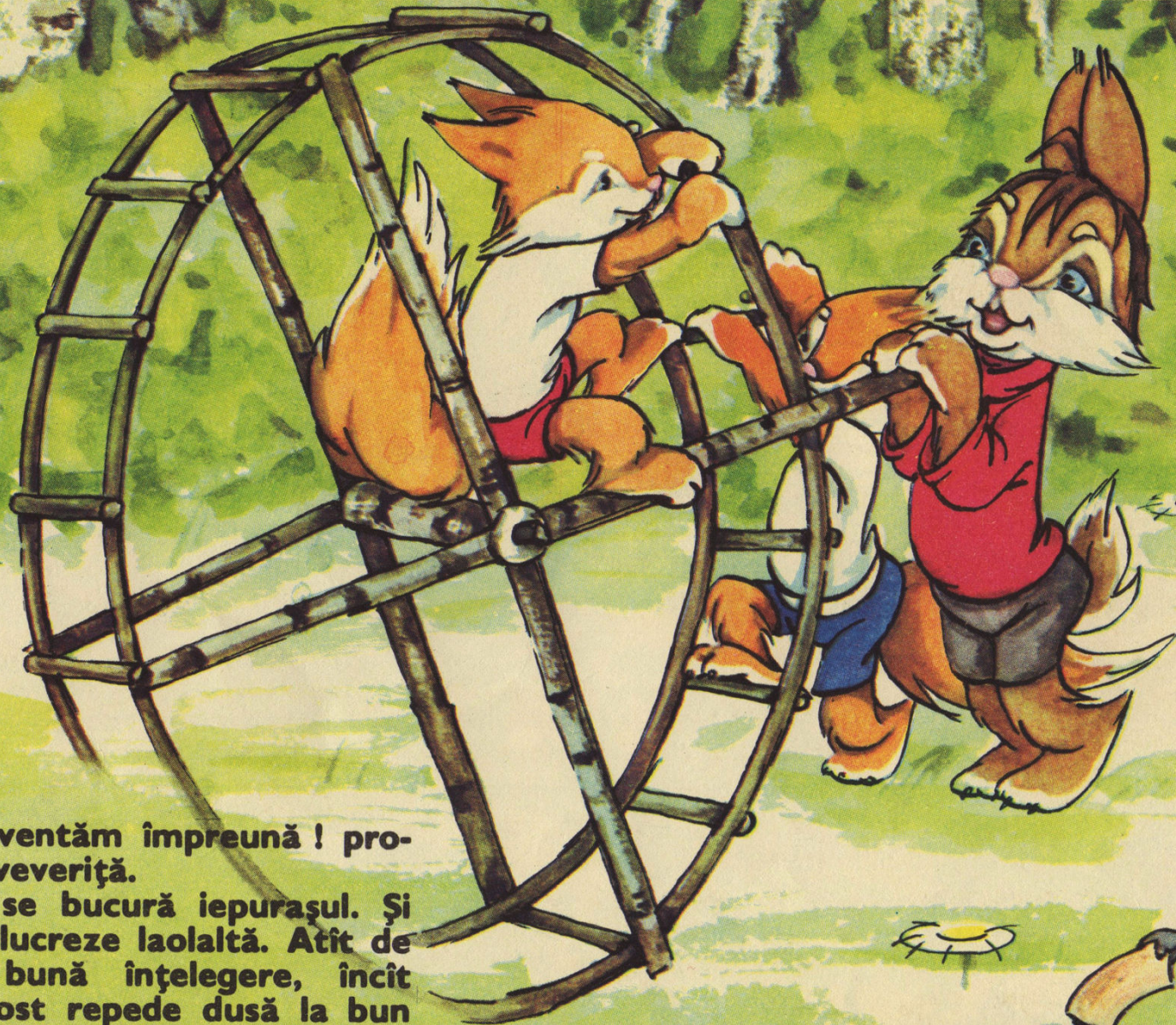
În pădure pui de veveriță se plimbau. Văd ei că, după tufișuri, iepurele meștește ceva. Se apropie.

— Ce faci acolo? îl întreabă ei.

Privi Palavragiul la ei.

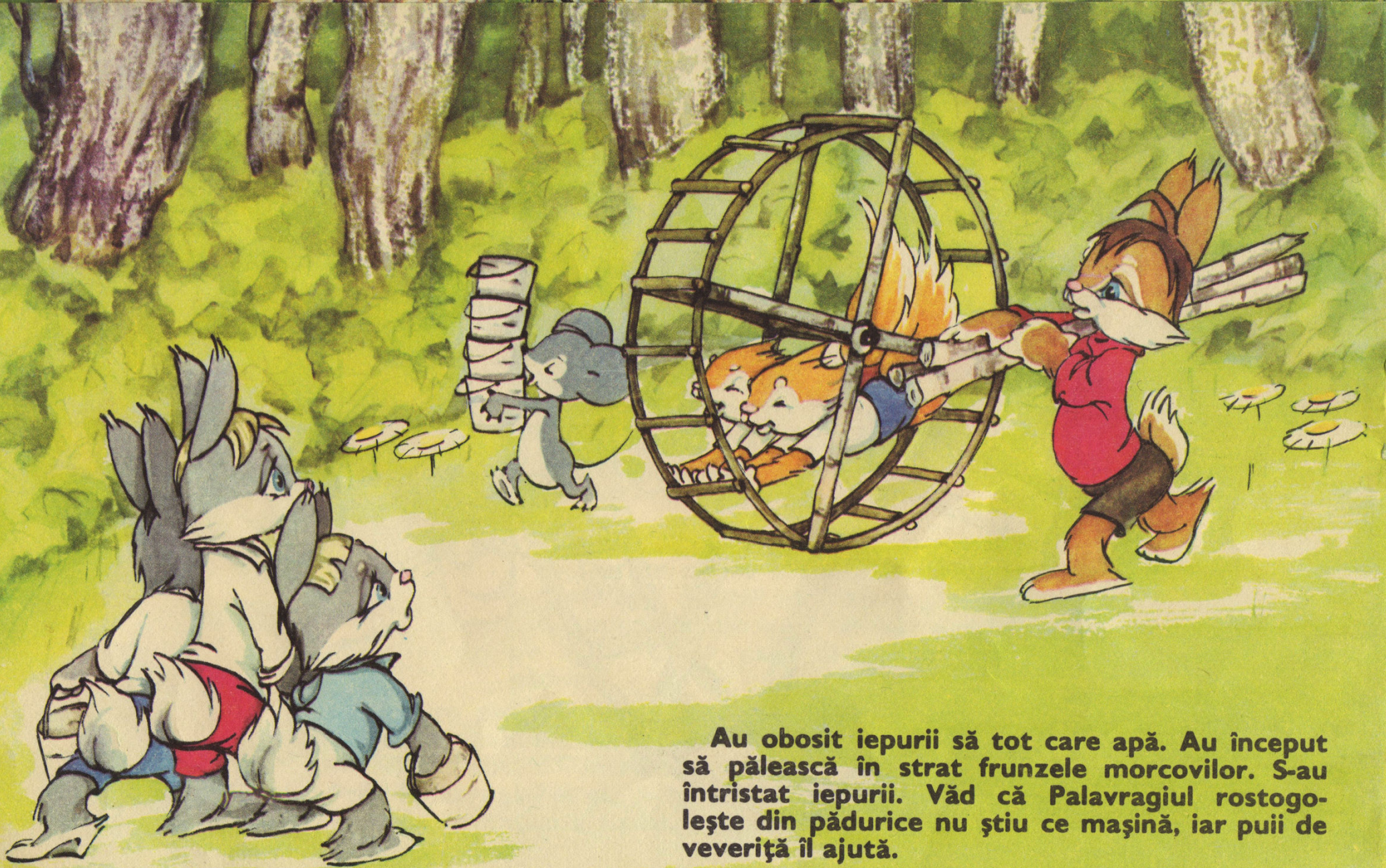
— Uite, inventez o roată, care să aducă singură apă din râu pentru straturi.

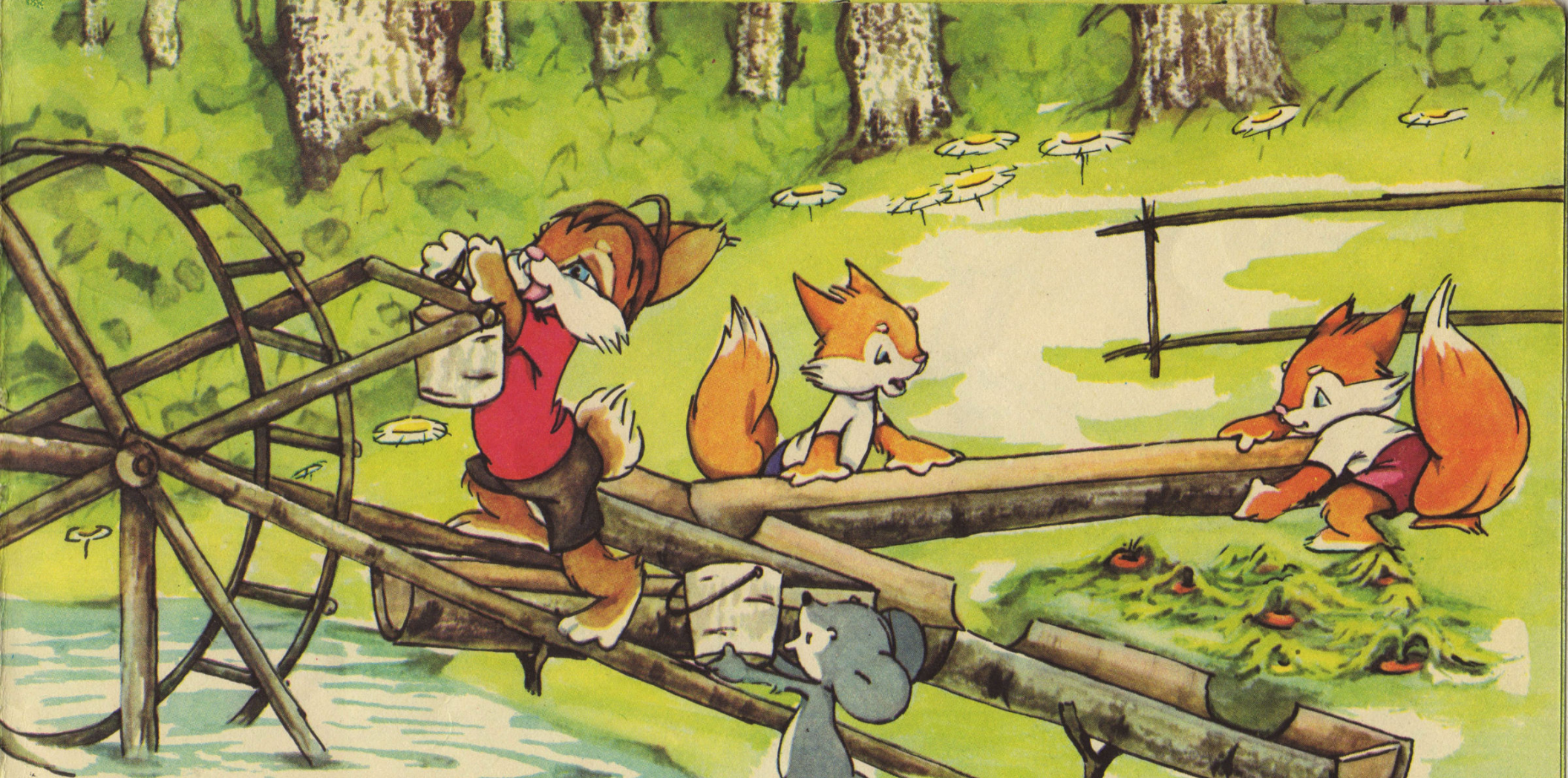

— Hai să inventăm împreună ! propuseră puii de veveriță.

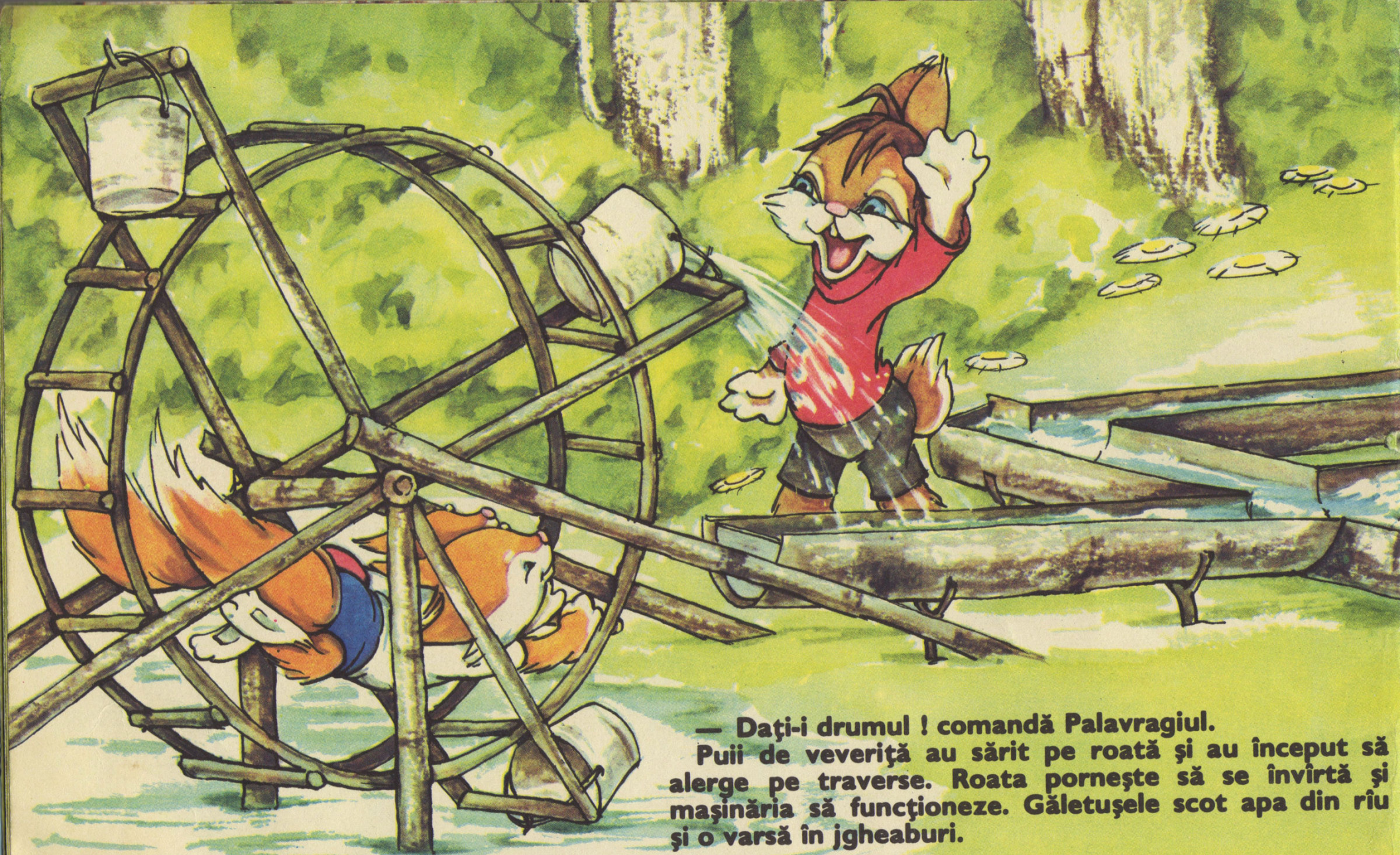
— Haideți ! se bucură iepurașul. Și au început să lucreze laolaltă. Atît de voioși și în bună înțelegere, încît munca lor a fost repede dusă la bun sfîrșit.

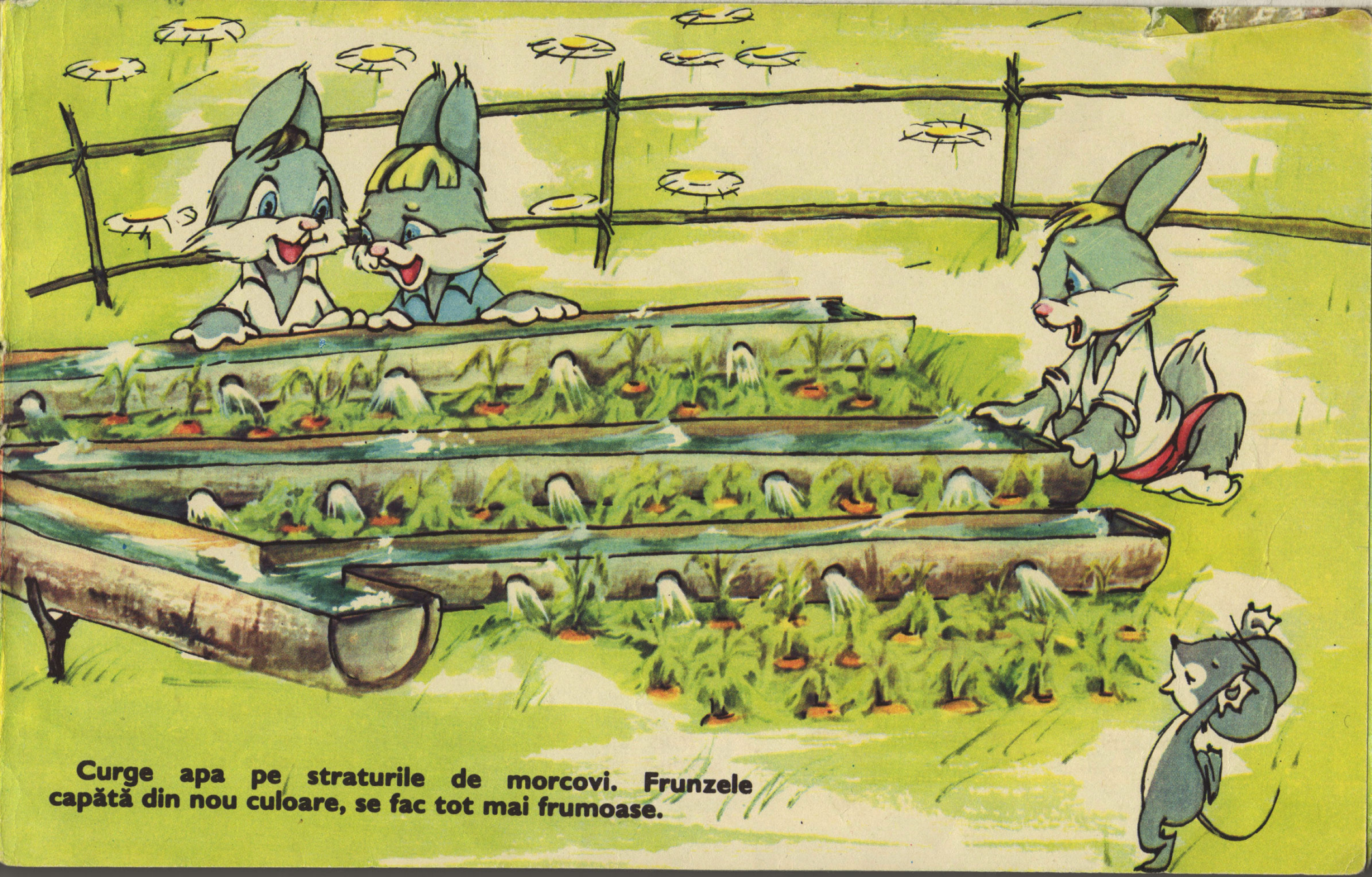
Au obosit iepurii să tot care apă. Au început să pălească în strat frunzele morcovilor. S-au întristat iepurii. Văd că Palavragiul rostogolește din pădurice nu știu ce mașină, iar puii de veveriță îl ajută.

Au ajuns Palavragiul și puii de veveriță cu mașina meșterită de mână. Au fixat roata în apă. Au dus pină la straturi jgheaburi din scoarță de mestecăn. În jurul roții au atârnat găletușe.

— Dați-i drumul ! comandă Palavragiul.
Puii de veveriță au sărit pe roată și au început să
alerge pe traverse. Roata pornește să se învîrtă și
mașinăria să funcționeze. Găleușele scot apa din rîu
și o varsă în jgheaburi.

**Curge apa pe straturile de morcovi. Frunzele
capătă din nou culoare, se fac tot mai frumoase.**

Cum au văzut asta iepurii, au început să sară în sus de bucurie.

— Așa da Palavragiule ! Așa da, bravo! Hai să-l ridicăm pe brațe pe Palavragiu.

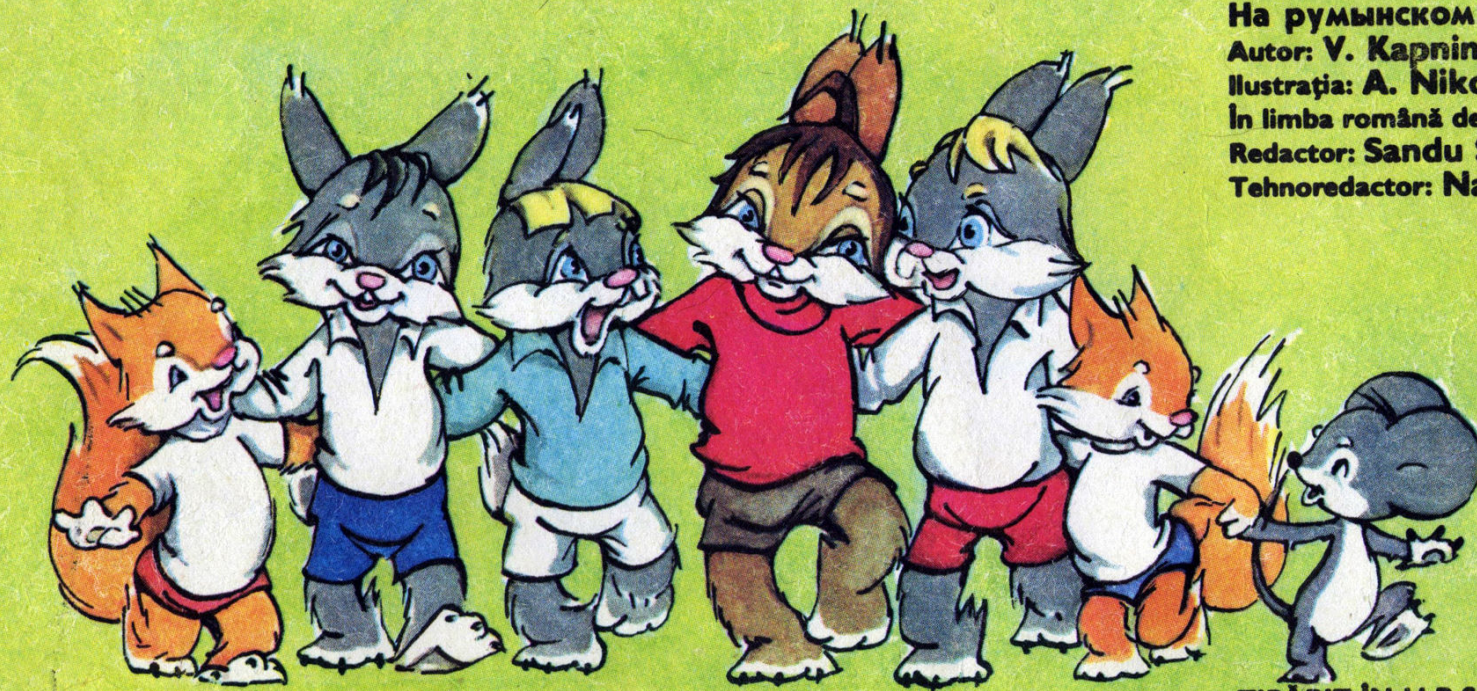
În acel moment s-a apropiat bunicul Arici, a zîmbit, și-a netezit mustățile și a zis:

— Cum adică palavragiu ? Acum el nu mai este pentru noi palavragiu, ci Inventator. Așa să știți !

— Să-l ridicăm pe brațe pe Inventator! strigară iepurii. Îl apucară și-ncepură să-l arunce în sus.

De atunci, nimeni nu-l mai strigă pe iepure Palavragiu, ci îi spun cu respect: „Inventatorul nostru !“

Titlul ediției originale:

ПУСТОМЕЛЯ

На румынском языке

Autor: V. Kapninski

Ilustrația: A. Nikolskaia

În limba română de Sava Stoichițescu

Redactor: Sandu Singer

Tehnoredactor: Nanu Doina Elena

TIPĂRIT ÎN U.R.S.S.

© Asociația unională de creație și producție
„Kinoțențer” Moscova, 1985

© Traducere — EDITURA ION CREANGĂ,
BUCUREȘTI 1990.

ISBN 973-25-0279-7